

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobci

Ing. R. B.

zastoupeni advokátkou JUDr. Evou Ropkovou, LL. M.,
se sídlem Chocẽň, Husova 89

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne
18. 5. 2015, č. j. O-503442/D1522/2015/ÚPV

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 18. 7. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 5. 2015, č. j. O-503442/D1522/2015/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 8. 12. 2014 o zamítnutí přihlášky kombinované ochranné známky ve znění „EWOONE“ pro část výrobků a služeb na základě námitek společnosti EWON S. A., se sídlem Nivelles, Avenue Robert Schuman 22, Belgie.
2. Napadená kombinovaná ochranná známka zn. sp. O-503442 ve znění „EWOONE“ byla do rejstříku ochranných známek přihlášena dne 11. 4. 2013, přihláška zveřejněna dne 6. 11. 2013, pro výrobky zapsané ve třídě 9: mobilní telefony, notebooky, harddisky, flashdisky, tablety (PC), notepady, počítače; ve třídě 25: oděvy, obuv, kloboučnické zboží; ve třídě 28: hry, hračky, potřeby pro sport spadající do této třídy; ve třídě 37: opravy a údržba ručních počítačových zařízení a mobilních komunikačních výrobků, včetně mobilních telefonů, inteligentních telefonů, kapesních počítačů a tabletů podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

3. Společnost EWON S. A. dne 6. 2. 2014 podala námitky proti zápisu kombinovaného označení zn. sp. O-503442 ve znění „EWOONE“ do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítala, že je majitelem starší mezinárodní slovní ochranné známky č. 1172230 ve znění

„eWON“, starší slovní ochranné známky Společenství č. 10053189 ve znění „eWON“, jakož i starší kombinované ochranné známky Společenství č. 10029858 ve znění „eWON“, a že přihlášená ochranná známka je nárokována pro hodné a podobné výrobky a služby zařazené ve třídách 9 a 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek.

4. První namítaná mezinárodní slovní ochranná č. 1172230 ve znění „eWON“ byla do rejstříku ochranných známek u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) zapsána dne 10. 7. 2013 s právem přednosti ode dne 1. 3. 2013 pro výrobky a služby zapsané ve třídě 9, 35 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
5. Druhá namítaná slovní ochranná známka Společenství č. 10053189 ve znění „eWON“, byla do rejstříku ochranných známek Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), dnes EUIPO, zapsána dne 25. 3. 2012 s datem práva přednosti ode dne 16. 6. 2011 pro výrobky a služby zapsané ve třídě 9: Přístroje a nástroje vědecké, námořní, geodetické, fotografické, filmové, optické, přístroje pro vážení, měření, signalizaci, kontrolu (inspekci), záchranu a přístroje pro vyučování; Přístroje a nástroje pro vedení, přepínání, přeměnu, akumulaci, regulaci nebo řízení elektrického proudu; Přístroje pro záznam, převod, reprodukci zvuku nebo obrazu; Magnetické nosiče zvukových záznamů, gramofonové desky; Prodejní automaty a mechanismy pro mincovní automaty; Registrační pokladny, počítačové stroje (kalkulačky), zařízení pro zpracování dat a počítače; ve třídě 38: Spoje (komunikace) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
6. Třetí namítaná kombinovaná ochranná známka Společenství č. 10029858 ve znění „eWON machines can talk“, byla do rejstříku ochranných známek OHIM zapsána dne 24. 10. 2011 s datem práva přednosti ode dne 8. 6. 2011 pro výrobky a služby zapsané ve třídě 9: Přístroje a nástroje vědecké, námořní, geodetické, fotografické, filmové, optické, přístroje pro vážení, měření, signalizaci, kontrolu (inspekci), záchranu a přístroje pro vyučování; Přístroje a nástroje pro vedení, přepínání, přeměnu, akumulaci, regulaci nebo řízení elektrického proudu; Přístroje pro záznam, převod, reprodukci zvuku nebo obrazu; Magnetické nosiče zvukových záznamů, gramofonové desky; Automatické distributory a mechanismy pro přístroje a mince; Zapisovací pokladny, počítačové stroje, přístroje pro zpracování informací a počítače; Hasicí přístroje; ve třídě 38: Spoje (komunikace) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

7.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Úřad průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 8. 12. 2014 vyhověl námitkám společnosti EWON S. A. podaným podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách v celém rozsahu a přihlášku napadené ochranné známky zamítnul pro veškeré služby a výrobky zařazené do tříd 9 a 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Přihláška napadené ochranné známky pro výrobky zařazené do třídy 25: oděvy, obuv, kloboučnické zboží a do třídy 28: hry, hračky, potřeby pro sport spadající do této třídy podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb byla postoupena k zápisu do rejstříku ochranných známek.
9. Správní orgán prvního stupně s odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt, jakož i věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV, vymezil pojem průměrného spotřebitele jako osoby řádně informované, přiměřeně vnímavé a opatrné. Poté provedl porovnání napadeného označení a namítaných ochranných známek z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického, jakož i celkového dojmu. Dospěl k závěru, že přihlašované označení je v nazíraném rozsahu podobné s posuzovanými namítanými ochrannými známkami. Shodné a podobné znaky u střetnuvších se označení tvoří významný faktor ovlivňující pozornost relevantních spotřebitelů a současně se nezanedbatelnou měrou podílejí na celkovém dojmu, jakým posuzovaná označení působí na spotřebitelskou veřejnost. Konstatoval rovněž shodnost nebo podobnost výrobků, které mají být porovnáványmi označeními chráněny pro služby a výrobky zařazené do tříd 9 a 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
10. Včas podaný rozklad dne 8. 1. 2015 byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 5. 2015, č. j. O-503442/D1522/2015/ÚPV.
11. Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 18. 5. 2015 zamítnul rozklad přihlašovatele napadené ochranné známky, když před tím znovu posoudil zaměnitelnost porovnávaných označení z hlediska vizuální, fonetické a sémantické podobnosti dotčených označení, a konstatoval, že správní orgán prvního stupně dospěl ke svému závěru procesně řádným a logickým způsobem. Vyjádřil se k rozkladovým námitkám přihlašovatele napadené ochranné známky. Odmítnul námitku, že správní orgán prvního stupně pochybil, když se nezabýval srovnáním přihlašovaného označení a třetí obrazové ochranné známky namítajícího, a tak se vyhnul argumentaci o zaměnitelnosti těchto dvou ochranných známek. Uvedl, že tento postup je v souladu se zásadou procesní ekonomie správního řízení podle § 3 správního řádu opodstatněný a navíc řádně zdůvodněný. První a druhá namítaná ochranná známka ve znění „eWON“ mají slovní podobu a obecně používají širší ochrany než graficky ztvárněná třetí namítaná ochranná známka, která se navíc vztahuje na výrobky a služby, jež jsou téměř shodné s produkty chráněnými druhou namítanou ochrannou známkou. Současná praxe chápe ochranu slovních známek tak, že jsou chráněny i pro různá nepříliš stylizovaná grafická provedení zapsaných

slovních prvků, ať už malými či velkými písmeny, případně doplněná o určité jednoduché dekorativní grafické prvky. Konkrétním grafickým provedením nesmí být změněna jejich rozlišovací způsobilost. Výsledky porovnání přihlašovaného označení s třetí namítanou ochrannou známkou by neměly vliv na výrok prvostupňového rozhodnutí i v případě, že by nebyla shledána jejich podobnost. Zjištěná podobnost přihlašovaného označení s první a druhou namítanou ochrannou známkou (platně zapsanými v rejstřících ochranných známek) a současně shledaná shoda nebo podobnost výrobků a služeb, na které se vztahují, by vedla tak jako tak k zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky pro kolizní výrobky a služby.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce se svým podáním domáhali zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 5. 2015, č. j. O-503442/D1522/2015/ÚPV.
13. Žalobce namítal, že žalovaný pochybil, když se nezabýval srovnáním přihlašovaného kombinovaného označení ve znění „EWOONE“ s třetí namítanou kombinovanou ochrannou známkou a omezil se na srovnání se dvěma namítanými ochrannými známkami ze tří.
14. Žalobce namítal rozpor s § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, který žalovaný nesprávně vyložil a následně i nesprávně aplikoval.
15. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně aplikoval pojem průměrný spotřebitel.
16. Žalobce namítal, že vedle kritéria relevantnosti veřejnosti je nutno vzít v potaz i kritérium obvyklého původu zboží.
17. Žalobce nesouhlasil s odkazem na obecný závěr judikatury SDEU, kterou žalovaný použil u tvrzení, že u kombinovaných označení je obecně přiznávána větší rozlišovací způsobilost slovním prvkům než obrazovým, resp. grafickým.
18. Žalobce se odvolával řízení před OHIM ve věci zápisu slovních ochranných známek Společenství č. 1488972 ve znění „iWON“, č. 3676418 ve znění „EWO“ a č. 868349 ve znění „WON“.
19. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 15. 9. 2015 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou a trval na tom, že v předchozím správním řízení nikterak nepochybil, napadená rozhodnutí řádně odůvodnil, podepřel zákonnými ustanoveními a rozhodnutí vydal v souladu s dosavadní praxí. Žalobce v žalobě uvádí námitky, které již byly uplatněny v jím podaném rozkladu. Žalovaný má za to, že všechny rozkladové námitky řádně vypořádal.
20. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s takovým postupem v podané žalobě vyjádřil souhlas a žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřil.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. *Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*
23. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46 pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). Při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:
- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
 - (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a

(3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.

25. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.
26. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.
27. Podle rozsudku Tribunálu ve věci T-117/02 Grupo El Prado Cervera, SL, bod 48: Pokud se jedná o vizuální srovnání, je nutno konstatovat, že kolidující označení nemají jenom společnou předponu „chuf“, ale také písmeno „i“. Proto mají tato označení pět společných písmen, z nichž čtyři tvoří jejich úvodní část. Nicméně kolidující označení mají několik vizuálních rozdílů, jimž může spotřebitel věnovat pozornost stejně tak jako úvodní části s přihlédnutím k omezené délce zmíněných označení. Slovní označení se totiž píše odlišně a jsou složena z různého počtu písmen, tj. z pěti písmen starší ochranné známky žalobkyně a z osmi písmen přihlašované ochranné známky Společenství a mají také odlišnou slabičnou strukturu, jelikož struktura starších ochranných známek Společenství je obzvláště krátká. Kromě toho středové umístění spojení písmen „f“, „a“ a „f“ v přihlašované ochranné známce Společenství CHUFACIT a přítomnost koncového písmena „t“ přispívá k vytvoření odlišného vizuálního dojmu přihlašované ochranné známky, než je tomu u starších ochranných známek žalobkyně. Při vizuálním posouzení všech označení jsou tudíž tyto rozdíly, i když jen málo důležité, nicméně dostatečné k vyloučení vzhledové podobnosti mezi kolidujícími označeními.

28. Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU. Přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo v rozsahu námitek uplatněných v žalobě, a dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby.
29. Pokud žalobce spatřoval pochybení žalovaného v tom, že se nezabýval srovnáním přihlašovaného kombinovaného označení s třetí namítanou kombinovanou ochrannou známkou, ale pouze dvěma namítanými slovními ochrannými známkami, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
30. Tuto námitku žalobce již uplatnil ve svém rozkladu a žalovaný se s ní řádně vypořádal, když uvedl, že první i druhá namítaná ochranná známka mají slovní podobu, a proto požívají širší ochrany než graficky ztvárněná třetí namítaná ochranná známka, která se navíc vztahuje na výrobky a služby, jež jsou téměř shodné s produkty chráněnými druhou namítanou ochrannou známkou.
31. Jak vyplývá z ustálené judikatury, ochrana slovních ochranných známek je široká, neboť zahrnuje libovolné konkrétní grafické a barevné provedení písma, neměnící jejich rozlišovací způsobilost. Vzhledem k tomu, že první dvě namítané ochranné známky „EWON“ jsou slovní, jejich čtyři písmena jsou obsažena v šestimístním přihlašovaném označení „EWOONE“, přičemž první tři písmena jsou identická, je nutno porovnávaná označení považovat za podobná. Stejná písmena jsou potom obsažena i v třetí namítané kombinované ochranné známce. Není rozhodné, v jakém typu písma, resp. jakými písmeny abecedy, jsou provedeny. Při porovnání přihlašovaného označení s třetí namítanou kombinovanou ochrannou známkou ve znění „EWON machines can talk“ je nutno setrvat na názoru vysloveném správními orgány, neboť i v této ochranné známce je

slovo „EWON“ dominantní. Porovnání přihlašovaného označení s třetí namítanou ochrannou známkou tedy nemá vliv na výrok žalobou napadeného rozhodnutí, neboť i zde byla shledána jejich podobnost. Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí zjištěná podobnost přihlašovaného označení s první a druhou namítanou ochrannou známkou a současně shledaná shoda nebo podobnost výrobků a služeb, na které se vztahují, vede tak jako tak k zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky pro kolizní výrobky a služby.

32. Tribunál rozsudku ve věci T-352/02 Creative Technology Ltd v. OHIM (slovní ochranná známka PC WORKS a obrazová ochranná známka W WORK PRO) judikoval: Pro průměrného španělského spotřebitele existuje nebezpečí záměny mezi slovním označením PC WORKS, jehož zápis jako ochranné známky Společenství je požadován pro „přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu, reproduktory, zesilovače, přehrávače disků, přehrávače pásek, přehrávače kompaktních disků, díly a součástky tvořící všechny výše uvedené výrobky“, s upřesněním že „veškeré výše uvedené výrobky se týkají počítačů a výpočetní techniky“ spadajících do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, a známkou skládající se ze smíšeného obrazového a slovního označení, které je tvořeno třemi prvky

uspořádanými vertikálně, z nichž první je tvořen znakem zobrazujícím černý disk, v němž je vepsáno „w“ napsané velkými písmeny bílé barvy, druhý prvek je tvořen slovem „work“ napsaným velkými písmeny černé barvy a třetí prvek je tvořen černým obdélníkem, v němž jsou vepsána tři malá písmena napsaná velkými písmeny bílé barvy, umístěnými tak, že tvoří slovo „pro“, která byla zapsaná dříve ve Španělsku pro „elektronické audio vybavení; reproduktory; přístroje pro reprodukci zvuku; rádia; televizní přijímače a video přístroje“, spadající také do třídy 9, jelikož se jednak dotčená označení vztahují v podstatě na totožný druh výrobků, a sice elektrické přístroje určené k reprodukci zvuku a obrazu a krom toho přihlašovaná ochranná známka a starší ochranná známka si jsou podobné po stránce vizuální, fonetické a sémantické, takže existuje konkrétní nebezpečí, že relevantní veřejnost by se mohla mýlit, pokud jde o obchodní původ dotyčných výrobků. (viz body 29, 51, 53)

33. Názor vyjádřený v citovaném rozsudku lze vztáhnout i na inkriminovanou věc.
34. Pokud žalobce namítal, že žalovaný nesprávně vyložil a následně i nesprávně aplikoval § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.
35. Žalovaný přihlašované kombinované označení „EWOONE“ posuzoval se třemi namítanými ochrannými známkami „EWON“ z hlediska vizuálního, fonetického i sémantického a dospěl k závěru o jejich vizuální i fonetické podobnosti. Poukázal na rozsudek Tribunálu ve věci T-104/01 Claudia Oberhauser v. OHIM (Petit Liberto - Fifties), který připomenul, že pro účely celkového posouzení nebezpečí záměny se má za to, že průměrný spotřebitel dotčených výrobků je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný. Kromě toho je třeba zohlednit skutečnost, že průměrný spotřebitel má pouze zřídka možnost provést přímé srovnání různých ochranných známek, ale musí se spolehnout na nedokonalou představu, kterou si o nich uchoval v paměti. Je rovněž třeba vzít v úvahu skutečnost, že úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb, bod 28. Obdobně judikoval Tribunál v rozsudku ve věci T-186/02 BMI Bertollo v. OHIM – Diesel (DIESELIT), bod 38.
36. Městský soud v Praze v této souvislosti dokazuje na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá, že nebezpečí záměny je tím vyšší, čím vyšší se jeví rozlišovací způsobilost starší ochranné známky. Ochranné známky, které mají buď inherentně, nebo z důvodu své známosti na trhu vysokou rozlišovací způsobilost, tak požívají rozsáhlejší ochrany než ochranné známky, jejichž rozlišovací způsobilost je menší. Při posuzování, zda je dáno nebezpečí záměny, je tedy třeba vzít v úvahu rozlišovací způsobilost starší ochranné známky a zvláště její dobré jméno (viz rozsudek SDEU ve věci C-108/07 P Ferrero Deutschland v. OHIM, body 32 a 33 a rozsudek Tribunálu ve věci T-131/09 Farmeco v. OHIM – Allergan (BOTUMAX), bod 67).

- V inkriminované věci nebyla rozlišovací způsobilost namítaných ochranných známek nikým zpochybňována, takže i tento názor SDEU a Tribunálu lze v této věci aplikovat.
37. Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně aplikoval pojem průměrného spotřebitele. Podle názoru Městského soudu v Praze však správní orgány ani v tomto případě nepochybily, když oba shodně určily průměrného spotřebitele namítaných výrobků (zařízení pro zpracování dat) jako veřejnost z řad fyzických i právnických osob. Vycházely při tom z rozsudku SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, podle něhož průměrným spotřebitelem je spotřebitel řádně informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný, jakož i následného rozsudku SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, v němž se uvádí, že průměrným spotřebitelem je spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný s přihlédnutím k povaze, resp. kategorii předmětných výrobků a služeb, kterých se toto konkrétní řízení týká.
38. Oba správní orgány se dále správně zabývaly okruhem relevantní spotřebitelské veřejnosti, která bude porovnáváné služby a výrobky poptávat, přičemž vycházely ze zjištění jejich shodnosti a podobnosti. Vzhledem k tomu, že byla konstatována shodnost nebo podobnost všech námitkami dotčených výrobků a služeb, je zřejmé, že budou směřovat na stejný okruh spotřebitelské veřejnosti, a to jak z řad fyzických, tak i právnických osob. Úroveň pozornosti, obezřetnosti a opatrnosti zákazníka lze v inkriminované věci označit s ohledem na charakter porovnávaných produktů, což oba správní orgány učinily, za střední až vyšší, vždy v závislosti na různých faktorech, mezi něž patří cena, dostupnost konkrétního produktu na trhu apod.
39. Městský soud v Praze musel rovněž souhlasit s žalovaným, který v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 8 uvedl, že pro určení průměrného spotřebitele není podstatné, jaké konkrétní výrobky nebo služby prezentuje namítající prostřednictvím internetu, nýbrž rozhodná je skutečnost, jaké konkrétní výrobky a/nebo služby shodné nebo podobné přihlášeným (námitkami dotčeným) výrobkům a/nebo službám jsou obsaženy v seznamu výrobků a služeb u namítaných ochranných známek. Pro určení průměrného spotřebitele, resp. pro předmětné řízení o námitkách, není relevantní ani zkoumání otázky, zda je namítající fakticky přítomen na trhu v České republice či nikoliv. Všechny namítané ochranné známky jsou platně registrovány, a to u namítané mezinárodní ochranné známky s účinností i pro území České republiky, a proto je namítající oprávněn požadovat, aby pro výrobky a služby shodné nebo podobné výrobkům a službám chráněným namítanými ochrannými známkami nebylo do rejstříku ochranných známek zapsáno označení, pokud je shodné nebo podobné namítaným ochranným známkám a existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti.
40. Žalobce dále namítal, že žalovaný údajně pochybil tím, že se při posuzování pravděpodobnosti záměny soustředil na posouzení slovního prvku EWOONE napadeného kombinovaného označení, aniž dostatečně přihlédl k obrazovému prvku

- koruny. Žalobce tvrdil, že se jedná o významný odlišující prvek v celkovém dojmu napadeného označení, a který upoutá průměrného spotřebitele.
41. Městský soud v Praze s tímto tvrzením však nemohl souhlasit. Je nesporné, že tento obrazový prvek – korunka, je malý, jak žalovaný správně uvedl, a proto v žádném případě jej nelze považovat za dominantní prvek kombinovaného označení.
42. Názor žalobce, že obrazový prvek napomáhá ke správné výslovnosti slovního prvku, neboť jej opticky rozděluje na dvě části „EWO” a „ONE”, potom musel soud považovat za spekulativní. Obrazový prvek je umístěn samostatně nad slovním prvkem EWOONE, resp. nad písmeny „OO“, a proto nemůže tento slovní prvek opticky rozdělovat. Není zřejmé, jak by obrazový prvek v podobě koruny umístěný nad těmito dvěma samohláskami mohl napomáhat ke správné výslovnosti přihlašovaného označení, která podle sdělení žalobce ve vyjádření k námitkám zní „ewouuan”. Žalovaný správně podotknul, že tento výraz nepatří do slovní zásoby českého nebo jiného jazyka a nelze tedy stanovit jeho správnou výslovnost.

- 43.
44. Městský soud v Praze s odkazem na ustálenou judikaturu konstatuje, že vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení tohoto nebezpečí. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23, Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 25, Medion, bod 28, a Mülhens v. OHIM, bod 19, jakož i výše uvedené usnesení Matratzen Concord v. OHIM, bod 29). Z vyobrazení napadeného označení je zjevné, že obrazový prvek koruny není prvkem dominantním a ani prvkem rozlišujícím, který by potlačil dominantní slovní prvek v namítaných ochranných známkách, který je zaměnitelně podobný se slovním prvkem napadené ochranné známky. Podle názoru soudu průměrný spotřebitel korunu bude vnímat jako součást výrazného slovního prvku EWOONE, rozhodující je celkový dojem.
45. Městský soud v Praze v této souvislosti odkazuje na citovanou ustálenou judikaturu SDEU, podle níž existence nebezpečí záměny u veřejnosti musí být posuzována celkově, musí však být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu (viz v tomto smyslu citované rozsudky ve věci C-251/95 SABEL, bod 22, C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 18, jakož i další.

46. Městský soud v Praze dále v této souvislosti poukazuje na rozhodovací praxi Tribunálu, především na rozsudek Tribunálu ve věci T-434/07 Volvo (SOLVO), bod 26. V tomto bodě Tribunál judikoval, že *podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu [rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 31 až 33].*
47. Pokud jde o podobnost označení, Tribunál dále v prezentovaném rozsudku, a bodě 31 judikoval: *Krom toho bylo rozhodnuto, že dvě ochranné známky jsou podobné tehdy, pokud mezi nimi z pohledu relevantní veřejnosti existuje alespoň částečná totožnost, pokud jde o jeden nebo více vizuálních, fonetických a sémantických aspektů [rozsudky Soudu ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 30, a ze dne 20. dubna 2005, Faber Chimica v. OHIM – Nabersa (Faber), T-211/03, Sb. rozh. s. II-1297, bod 26].* Žalovaný se zjevně neseznámil s celým rozsudkem Tribunálu ve věci T-434/07 Volvo (SOLVO), na který se dovolával ve svém rozhodnutí.
48. Žalobce dále namítal, že namítané ochranné známky vycházejí z názvu jeho společnosti, zatímco přihlašovaná ochranná známka EWOONE je zkratkou anglického Easy Way Out (number) one, tedy „snadná cesta ven (číslo) jedna“. Nicméně žalobce toto motto do názvu své ochranné známky nezakomponoval, jak uvedl z důvodu snazšího zapamatování ochranné známky.
49. Městský soud v Praze nepovažoval ani tuto námitku za opodstatněnou a žalovaný se s ní jako rozkladovou námitkou dostatečně vypořádal ve svém rozhodnutí, když uvedl, že slovní prvek „EWOONE“, nemá žádný konkrétní význam ani v českém jazyce, ani v anglickém či jiném jazyce světovém, a proto jej průměrný spotřebitel vnímá jako výraz bezobsažný, a tudíž fantazijní, stejně jako výraz „EWON“ tvořící namítané ochranné známky. Lze předpokládat, že průměrný spotřebitel nepřihlíží k oběma pojmům žádný konkrétní význam. Žalovaný proto ve svém rozhodnutí konstatoval, že sémantické hledisko je tedy nerozhodné, neboť nemá vliv na jejich podobnost ani nepodobnost. Žalovaný doplnil, že skutečnost, že přihlašovatel vytvořil napadené označení jako zkratku sloganu, nevyplývá z podstaty přihlašovaného označení, ale spotřebitel s ní musí být následně seznámen, jak ostatně připouští žalobce. Proto tato skutečnost nemůže být zohledněna při porovnávání předmětných označení z hlediska sémantického. S tímto logickým závěrem musel soud souhlasit.
50. Žalobce rovněž namítal způsob, jakým žalovaný vypořádal jeho rozkladovou námitku týkající se pravděpodobnosti záměny z hlediska fonetického, když na

základě podrobné analýzy dospěl k závěru o podobnosti porovnávaných označení z hlediska fonetického.

51. Vzhledem k tomu, že slovní prvek EWOONE nepatří do slovní zásoby českého ani jiného jazyka a nemá konkrétní význam, může být vysloven, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl a odůvodnil, buď jak se píše, tj. „evone“, nebo „evůn“, přičemž nelze vyloučit ani výslovnost „evon“. Soud v tomto hodnocení fonetické podobnosti s namítanými ochrannými známkami „EWON“ nespatřuje určitou rezervovanost, nýbrž náležité vyhodnocení výslovnosti napadeného označení, které žádným způsobem nemůže ovlivnit závěr o fonetické podobnosti porovnávaných označení EWONNE a EWON. Rovněž tuto žalobní námitku proto nemohl soud považovat za neopodstatněnou.
52. Pokud žalobce se dovolával rozhodovací praxe OHIM v případě zápisu slovních ochranných známek Společenství (č. 868349 WON), (č. 3676418 EWO) a (č. 1488972 iWON, zapsaných mj. pro třídu 38, resp. 42, resp. 9, 35, 36, 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, musel soud tuto námitku odmítnout. V těchto věcech se jedná o starší ochranné známky s právem přednosti ode dne 3. 2. 2000 - č. 1488972 iWON, resp. ode dne 23. 2. 2004 - č. 3676418 EWO, resp. 23. 2. 2004 - č. 868349 WON, v řízení o zápis do rejstříku OHIM druhé a třetí namítané ochranné známky bylo tedy pouze na vůli majitelů oněch starších ochranných známek uplatnit svá nařízením Společenství chráněná práva podáním námitek proti zápisu mladších ochranných známek. Jestliže tak neučinili, nemohl OHIM ve věci rozhodovat.

53. Žalobce se neztotožnil s právním názorem žalovaného, že pod označení ve třídě 9 u namítaných ochranných známek „software, particularly data processing software“, „zařízení pro zpracování dat“ a „přístroje pro zpracování informací“ spadají všechny výrobky uvedené v přihlášce napadené ochranné známky ve třídě 9, zejména mobilní telefony. Druhá namítaná slovní ochranná známka a třetí namítaná obrazová ochranná známka má téměř shodné výrobky a služby. Třetí obrazová ochranná známka obsahuje textový prvek v podobě slov „machines can talk“. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, podle něhož vyloučení třídy 9 má za následek i vyloučení třídy 37. Ochranné známky namítajícího třídu 37 zapsanu nemají, proto nelze žádat, aby třída 37 nebyla u ochranné známky žalobce zapsána.
54. Městský soud v Praze neshledal ani tyto námitky týkající se vyloučených tříd 9 a 37 ze zápisu do rejstříku ochranných známek. Názor žalobce, že pod namítané výrobky nelze podřadit zejména přihlášené „mobilní telefony“, nelze shledat důvodným. Žalobce svůj názor opírá pouze o slovní prvek třetí namítané kombinované ochranné známky „machines can talk“, nicméně jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, podobnost výrobků a služeb nelze vyvozovat ze slovních prvků, které tvoří ochranné známky, ale pouze z konkrétních pojmů, které jsou obsaženy v seznamech výrobků a služeb přihlašovaných a namítaných ochranných známek. Všechny namítané ochranné známky jsou platně zapsány mj. pro výrobky „zařízení pro zpracování dat“, resp. „přístroje pro zpracování informací“, tedy jen jinými pojmy vyjádřený, resp. z angličtiny přeložený, pojem téhož významového obsahu, a tudíž namítající je oprávněn označovat namítanými ochrannými známkami všechny výrobky, které tento pojem zahrnují, tedy i mobilní telefony.
55. Niceská dohoda o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, byla sjednána a podepsána za účelem porovnávání výrobků a služeb zařazených v různých třídách, tedy pro administrativní účely při posuzování účelu zápisu ochranných známek do rejstříku. Při posuzování shodnosti nebo podobnosti výrobků a služeb není rozhodující, zda jsou nebo nejsou zařazeny do stejné nebo odlišné třídy mezinárodního třídění výrobků a služeb. V rozhodovací praxi správních orgánů je běžné, že je shledána podobnost výrobků na jedné straně a služeb na straně druhé a naopak. Z hlediska zákona o ochranných známkách a jeho výkladu nic nebrání konstatování podobnosti mezi výrobky a službami. Podle ustálené judikatury SDEU je pro posouzení podobnosti mezi výrobky a službami třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi těmito výrobky nebo těmito službami, tzn., že porovnání výrobků a služeb musí vycházet z porovnání charakteru konkrétních výrobků a služeb, jejich spotřebitelů, způsobu užití, vztahu konkurence nebo komplementarity.
56. Z rozsudku SDEU ve věci C-307/10 Chartered Institute of Patent Attorneys v. Registrar of Trade Marks vyplývá, že o zápis označení jako ochranné známky musí být vždy žádáno ve vztahu k určitým výrobkům nebo službám. Pokud jde o

požadavek jasnosti a přesnosti při identifikaci výrobků a služeb, kterých se týká přihláška označení k zápisu jako ochranné známky, je třeba konstatovat, že použití některých ustanovení směrnice 2008/95/ES závisí v široké míře na tom, zda jsou výrobky nebo služby, na které se vztahuje zapsaná ochranná známka, označeny dostatečně jasně a přesně. Otázka, zda se na ochrannou známku vztahuje, či nikoliv některý z důvodů pro zamítnutí zápisu ochranných známek či neplatnost zapsaných známek uvedených v čl. 3 směrnice 2008/95/ES, musí být posuzována *in concreto* ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro něž je zápis požadován (viz rozsudek SDEU ve věci C-363/99 Koninklijke KPN Nederland NV v. Benelux-Merkenbureau, bod 33). Obdobně další důvody zamítnutí či neplatnosti týkající se střetu se staršími právy, stanovené v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, předpokládají totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb označených oběma kolidujícími ochrannými známkami. Kromě toho Soudní dvůr již rozhodl, že ačkoli není nutné označovat konkrétně službu nebo služby, pro které je zápis požadován, neboť pro identifikaci těchto služeb stačí použít obecné formulace, je naopak od přihlašovatele třeba vyžadovat, aby upřesnil výrobky nebo druhy výrobků, kterých se takové služby týkají, například prostřednictvím jiných přesnějších údajů. Tato upřesnění totiž usnadní použití článků směrnice 2008/95/ES uvedených v předchozích bodech, aniž citelně omezí ochranu udělenou ochranné známce (obdobně viz rozsudek SDEU ve věci C-418/02 Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG, body 49 až 51).

57. Citované závěry rozsudků SDEU lze bez dalšího aplikovat rovněž v inkriminované věci. V případě namítaných výrobků ve třídě 9 se jedná o výrobky přímo související s napadenými službami ve třídě 37 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Tyto výrobky, resp. služby, totiž spadají do stejné oblasti spotřeby a mohou být prodávány a poskytovány na stejných prodejních místech nebo stejnému okruhu spotřebitelů. Městský soud v Praze musel proto akceptovat názor žalovaného, že namítané služby uvedené ve třídě 37 se vztahují bezprostředně k namítaným výrobkům, s jejichž prodejem často úzce souvisí. Nejde o dvě samostatné a nezávislé kategorie, mezi nimiž nemůže být shledána podobnost.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

59. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil začátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.